

Соціальні проекти нашого храму

• Дитячий клуб «Недільна школа»

- Основи християнського віровчення. Закон Божий
- Декоративно-театральне мистецтво

Неділя 11:00

Катерина Недождій (050) 477 31 97

• Школа футболу

Заняття відбуваються на базі СЗШ № 90, вул. Лаврська, 2

Головний тренер:
Леонід Ярмолинський (050) 331 38 51

• Дитяча школа боротьби

Заняття відбуваються на території Київського військового ліцею ім. І. Богуна (Манеж ЦСК ЗСУ) бул. Лесі Українки 25-А (Понеділок-четвер 15:00)

Василь Шерстняков (067) 399 20 70

• Ветеранський клуб «Зв'язок поколінь»

Індивідуальний графік

Марина Івановна Брежинська (067) 717 56 51

• Клуб прогресивної православної молоді

Обговорюємо актуальні та цікаві для тебе теми. Тобі від 18 до 35? Маш власну думку? Поділись своїми ідеями та проведи час цікаво

Понеділок 19:00

Олександр Бондарчук (097) 715 78 88

Храм на честь ікони Пресвятої Богородиці «Помічниця в пологах» при київському міському пологовому будинку №1 (вул. Арсенальна, 5)

(044) 360 04 10

В ДЕНЬ ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДНЬОГО, 19 СІЧНЯ, В НАШОМУ ХРАМІ ВІДБУДЕТЬСЯ БОГОСЛУЖІННЯ (8:00) ТА ВЕЛИКЕ ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ (10:00)

Розклад богослужінь на січень 2012 року

- 01.01.2012 Передсвято Різдва Господнього Неділя 29-та після П'ятидесятниці.**
31.12.11 (сб) о 17:00 – Всенощна.
01.01 (нд) о 09:00 – Божественна літургія. Новорічний молебень.
- 07.09.2012. РІЗДВО ГОСПОДА БОГА І СПАСА НАШОГО ІІСУСА ХРИСТА.**
06.01 (пт) о 17:00 — Всенощна.
07.01 (сб) о 09:00 — Божественна літургія. Колядки.
- 08.10.2012 Собор Пресвятої Богородиці.**
07.01 (сб) о 17:00 — Всенощна.
08.01 (нд) о 09:00 — Божественна літургія.
- 14.01.2012 Обрізання Господнє. Святого Василя Великого**
13.01 (пт) о 17:00 — Всенощна.
14.01 (сб) о 08:00 — Божественна літургія.
- 15.01.2012 Неділя 31-ша після П'ятдесятниці.**
14.01 (сб) о 17:00 — Всенощна.
15.01 (нд) о 09:00 — Божественна літургія.
18.01 (ср) о 14:00 — Велике освячення води.
- 19.01.2012. ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДНЄ. СВЯТЕ БОГОЯВЛЕННЯ**
18.01 (чт) о 17:00 — Велике повечір'я.
19.01 (пт) о 08:00 — Божественна літургія. Освячення води.
Святу Хрещенську воду можна набрати протягом усього дня.
- 20.01.2012 Післясвято Богоявлення. Собор Предтечі і Хрестителя Господнього Іоанна.**
19.01 (чт) о 17:00 — Всенощна.
20.01 (пт) о 09:00 — Божественна літургія.
- 22.01.2012 Неділя 32-га після П'ятдесятниці.**
21.01 (сб) о 17:00 — Всенощна.
22.01 (нд) о 09:00 — Божественна літургія.
- 29.01.2012 Неділя 33-та після П'ятдесятниці.**
28.01 (сб) о 17:00 — Всенощна.
29.01 (нд) о 09:00 — Божественна літургія.

МОЛОДЬ І СИРОТИ — РАЗОМ

Клуб прогресивної православної молоді бере участь у соціальній роботі з дітьми-сиротами Київської області, а саме: центрах соціально-психологічної реабілітації в містах Переяслав-Хмельницький, Згурівка, Біла Церква, Макарів, Кагарлик, Миронівка, Узин, Тараща.

Координатор: Олександр Бондарчук (097) 715 78 88

Українська Православна Церква
Храм на честь Різдва Пресвятої Богородиці

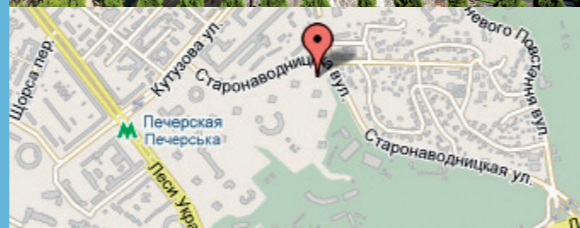
Храм відкритий щоденно з 10:00 до 19:00

Свідоцтво реєстрації — КУ №591-229Р, видане Міністерством юстиції України від 08.07.2011.
Тираж 10 000. Виходить щомісячно

01015, м. Київ, вул. Старонаводницька 8/6,
Церква на честь Різдва Пресвятої Богородиці
тел.: (044) 360-04-10, e-mail: kupol-zhurnal@ukr.net
http://www.kupol.org.ua

Головний редактор: протоієрей Олег Мельничук
Відповідальний редактор: Юлія Берлач
Арт-директор: Катерина Недождій

Дякуємо родині Українських за допомогу у виданні

Видається з благословення
Блаженнішого Митрополита
Київського і всієї України Володимира,
Предстоятеля Української Православної Церкви

8/2011

Журнал моєї сім'ї

Бережи життя для Щастя!

www.kupol.org.ua

Купол

Криза сучасної родини

Народження, що дарує вічність

Конкурс малюнку «Я і світ»: підведення підсумків

Секрети вечері у Святвечір

Тема номера: НА ПОРОЗІ РІЗДВА

Дорогі читачі!

Я вдячний Богу, за прожитий разом 2011 рік.

Щоразу, коли починаєш розмірковувати про Новий Рік, з'являється почуття вдячності Творцю за подарований тобі час. Адже час — найдорожче, що є на світі. І цей дар вимагає величезної відповідальності за все нами зроблене, і навіть не зроблене! Його можна прожити з користю — розвинути та стати кращими, або ж витратити на саморуїнацію...

Коли аналізую пройдений шлях, намагаюсь критично поглянути на плоди своїх справ: «Чи зробив я за ці 365 днів все те, чого хотів від мене Господь?..»

Цього року ми мали можливість спілкуватися на сторінках журналу, який Ви тримаєте в руках. Я дуже радий, що він знайшов відгук у Ваших серцях.

В нашу церковну сім'ю входить декілька сотень парафіян, серед них багато сімей з дітьми. Дякувати Богу за те, що спільними зусиллями ми даємо їм не лише духовне, але й фізичне виховання. Малеча отримує добросердечні настанови на уроках дитячого клубу «Недільна школа», а також навчається фізичної культури у різноманітних спортивних секціях.

Започатковані приходом проект «Я і світ» та конкурс малюнку «Як я бачу світ» познайомили нас з дітками зі шкіл Печерського району. Ці акції дали впевненість у тому, що наші дітлахи — найкращі! Ми побачили в їхніх душах зерно любові до своєї рідної землі, сім'ї та оточуючих людей.

Протягом року ми співпрацювали з літніми людьми. Постійні богослужіння, теплі зустрічі з ветеранами та паломництва започаткували програму «Зв'язок поколінь».

«Молодь і сироти разом» — це гасло волонтерського руху прогресивного православного юнацтва, що регулярно займається з дітьми-сиротами та піклується про них.

Особливе місце в житті нашої общини займає утвердження християнських цінностей в сім'ї та суспільстві загалом. Благословення, яке я отримав від Блаженнішого Володимира, митрополита Київського і всієї України, Предстоятеля Української Православної Церкви, — бути представником УПЦ при Уповноваженому Президента з прав дитини, дало можливість заявити від імені Церкви про проблеми української родини. Перекоаний, що тільки чітка послідовна політика держави здатна запобігти руйнуванню інституту сім'ї. Основа суспільства — родина. Міцна родина — сильне суспільство. Дякувати Богу, чиновники нас почули. Що буде далі — побачимо.

Особлива ПОДЯКА тим, хто підтримував нашу справу, хто повірив нам, — нашим БЛАГОДійникам. Постійно пам'ятаємо і молимося за вас. Від усіх парафіян, від дітей та молоді, від людей похилого віку, та всіх, кому ви допомогли — ЩИРА ПОДЯКА ТА НИЗЬКИЙ УКЛІН!

Дорогі мої друзі-читачі прийміть вітання з Новим Роком та Різдва Христовим! Божого благословення Вам у 2012 році!

Нехай в наших серцях завжди народжується БОГОМЛАДЕНЕЦЬ ХРИСТОС!

*Щиро Ваш, свідущеник
Олег Мельничук*

«У головному єдність, у другорядному свобода, в усьому любов!»

Блаженний Августин

2 грудня Відбулось установче засідання ветеранського клубу «Зв'язок поколінь». Зустрічі проходять при церкві Різдва Пресвятої Богородиці, (вул. Старонаводницька 8/6). Діяльність клубу спрямована на духовний розвиток, спілкування та організацію дозвілля людей похилого віку — жителів Печерського району. Учасники вбачають у таких заходах неабияку користь й для молоді, адже на зустрічах вони діляться своїм досвідом та передають дух патріотизму. Створення клубу стало логічним завершенням кропіткої співпраці нашої парафії та організації ветеранів Печерська.

5 грудня Кабінет міністрів відкликав законопроект, що пропонував обмежити грошову допомогу дітям одиноких батьків, залежно від розміру середньомісячного доходу сім'ї. «Це безсумнівно позитивний крок, адже сама ідея експерименту над інститутом сім'ї є прогашною як в теперішній момент, так і в довгостроковій перспективі. Влада виправила помилку до того, як зробити її законом», — так прокоментував цю подію Представник УПЦ при Уповноваженому Президентом з прав дитини протоієрей Олег Мельничук.

6 грудня В Україні відзначали 20-ту річницю Збройних Сил. Цього дня, з благословення Предстоятеля Української Православної Церкви, постійний член Священного Синоду УПЦ архієпископ Переяслав-Хмельницький і Вишневський Олександр разом з головою Синодального відділу УПЦ по взаємодії зі Збройними Силами та іншими військовими формуваннями України архієпископом Львівським і Галицьким Августином та настоятелем

нашого храму отцем Олегом звершив Божественну Літургію у Трапезному храмі Києво-Печерської Лаври. За богослужінням молилися керівники Міністерства оборони на чолі з очільником відомства Михайлом Єжем. Після відправи отець Олег поспілкувався з курсантами Військового інституту телекомунікацій та інформації НТУУ «КПІ», а також привітав військовослужбовців із професійним святом.

7 грудня На офіційному сайті Української Православної Церкви відбулась веб-конференція з протоієреєм Олегом Мельничуком. Люди переймались долею безпритульних дітей, цікавились позицією влади щодо ювенальної юстиції і

стали запитання, що стосуються стосунків дітей та батьків. Не обійшли читачі увагою діяльність представництва УПЦ при Президенті. Загалом отець Олег відповів на декілька десятків питань (з повними матеріалами можна ознайомитися на веб-сайті УПЦ за посиланням <http://www.orthodox.org.ua/uk/node/10629>).

7 грудня На засіданні Кабінету Міністрів Микола Азаров доручив Міністерству освіти і науки розробити Державну програму підтримки сім'ї на період до 2015 року, яка б встановлювала нову модель соціального захисту сім'ї. Прем'єр-міністр перекоаний, що інститут сім'ї — це фундамент суспільства, а отже — і держави. Коментуючи подію, отець Олег Мельничук зазначив: «Це випадок, коли держава прислуховується до думки Церкви. Інститут здорової, традиційної християнської сім'ї дає можливість для розвитку суспільства і держави в цілому», — підкреслив священник.

14 грудня Побачила світ оновлена Інтернет-сторінка нашої парафії — <http://www.kupol.org.ua>. Сайт покликаний забезпечувати інформаційну підтримку діяльності громади храму Різдва Пресвятої Богородиці. Розробники доповнили та розширили функції веб-ресурсу. Тепер всі користувачі зможуть інтерактивно спілкуватись зі священником, переглядати фото з подій, що відбуваються у парафії, а також дізнаватись про новини з життя храму у реальному часі. В найближчих планах — трансляції богослужінь та зустрічей клубів, які діють при церкві.

16 грудня Організація ветеранів Печерського району, до якої входять учасники клубу «Зв'язок поколінь», провела конкурс поетичних читань. Читці через вірші розповідали про фронтові переживання, власні ліричні споглядання природи і навіть хвацько жартували, зачитуючи свої гуморески. На свято завітав настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці, як виявилось, він також пише вірші, тож не міг не долучитись до свята поезії. Детальніше про цю подію читайте на сторінках.

19 грудня Святий Миколай завітав до дітей, що відвідують дошкільний навчальний заклад № 273. Отець Олег привітав дошкільнят зі святом. Настоятель нашого храму розповів малечі про історію та традиції відзначення Дня Святого Миколая. Волонтери молодіжного клубу, що діє при храмі, порадували дітлахів виставою, веселими конкурсами, розвагами та вручили дітям подарунки. Детальніше про соціальні заходи нашого храму читайте на 11 сторінці.

14-23 грудня В кінці грудня відбулось підведення підсумків конкурсудитячих малюнків «Як я бачу світ» у середній загальноосвітній школі 134, Печерської гімназії № 75, гімназії № 109 ім. Т. Г. Шевченка та Кловського ліцею № 77. Заходи проходились з ініціативи настоятеля храму Різдва Пресвятої Богородиці отця Олега. Переможці та учасники акції отримали грамоти і подарунки. Про подробиці церемонії нагородження читайте на 8-10 сторінці журналу. ■

Народження, що дарує вічність

Чому католики і православні святкують Різдво в різні дні?

4 жовтня 1582 папа Григорій XIII замість старого юліанського календаря, прийнятого ще за Юлія Цезаря в 45 р. до н.е., ввів григоріанський. Приводом для прийняття нового календаря стало зміщення дня весняного рівнодення, за яким визначалася дата Пасхи. Поступово, до 1782 року майже всі держави Європи, в тому числі і протестантські, перейшли на нове літочислення.

Визнавши неточність юліанського календаря православна церква переходить на новий календар відмовилася, адже за григоріанським календарем християнська Пасха іноді збігається з єврейською, що заборонено Апостольськими правилами.

У 1918 році більшовики прийняли декрет про перехід на західно-європейський григоріанський календар, що значною мірою пояснювалося бажанням нової влади розділити світське і духовне життя.

Православна церква ж досі здійснює устрій церковного року за юліанським календарем. Звідси і виходить, що світське святкування Нового року передувє православному Різдву Христовому.

Сьогодні католики і протестанти святкують Різдво 25 грудня за григоріанським календарем, а православні — теж 25 грудня, але за юліанським.

Християни ось уже дві тисячі років святкують Різдво Христове. Радіють тому, що Бог, не перестаючи бути Собою, став людиною, народився від Діви Марії.

Дуже важливим у святкуванні Різдва Христового є згадування євангельських подій і міркування про їхнє значення у нашому житті і для нас особисто.

Згідно з Священного писання, Ісус Христос народився в часи правління імператора Августа в місті Віфлеємі у сім'ї теслі Йосипа з Назарету в його нареченої Марії, які прибули до Віфлеєму для участі в перепису населення. Через відсутність місця в готелі родина була змушена переночувати в печері, що використувалася як хлів для укриття худоби.

Під час народження Христа над печерою зійшла Віфлеємська зірка, яка вказала про цю подію трьом волхам (мудрецам). Першими прийшли поклонитися Христу пастухи, яким про цю подію сповістив янгол, потім волхви. Волхви піднесли Христу дарунки — золото, ладан і смірну.

Довідавшись про народження Христа, цар Іудей Ірод велів провести побиття дітей у віці до 2 років, але Христос був чудом врятований від смерті. Однак родина Йосипа була змушена втікати до Єгипту і перебувала там до смерті Ірода. Історично достовірна дата народження Христа наразі невідома. Святе Письмо не вказує ні дня, ні року, коли саме народився Христос.

Православна церква традиційно звертає увагу на умовність дати Різдва, але разом з тим її важливість у розробці плану богослужінь протягом року і розрахунку пасхалії.

Протягом трьох перших сторіч християни не мали окремого свята Христового Різдва. Можливо це було

пов'язано із впливом іудаїзму: за іудейським віровченням народження людини — «початок страждань і хвороб» і лише після того, як у християнські громади ввійшли греки (та інші елліністичні народи), під впливом їхніх звичаїв було започатковане святкування й Різдва. Існує також пояснення, що свято Різдва набуло великого значення у зв'язку з прийняттям його у якості офіційної релігії Римською імперією.

Формальне ж рішення про святкування Різдва Христового 25 грудня було прийнято на Ефеському (Третьому Всесвітньому) церковно-му соборі в 431 році.

У нашій країні так склалося, що народні та сімейні традиції, пов'язані з Різдвом, так чи інакше відродилися в новорічних урочистостях, поступившись місцем найголовнішому.

Це Свято християнське і його неможливо зрозуміти і по-справжньому відсвяткувати поза релігійним контекстом. Тут немає і не може бути ніяких інших сенсів і персонажів — лише євангельські.

Було б чудово, якби Різдво Христове так і залишилося релігійним святом, щоб його суть не розмивалася міфами, мораліями, ідеологіями та народними звичаями. Дуже важливо, коли є декілька днів у році, коли немає необхідності вигадувати сенси і приводи, виправдовувати безглузді традиції, а можна просто прийти в храм і долучитися до безмежної радості, яку дарує Свято. ■

Секрети вечері у Свямвечір

Святвечір сповнений добрих звичаїв та очікування дива. Приготуванням страв і прикрашанням столу займається вся сім'я — тут кожному знайдеться робота. Тим більше, що найкрихітніша деталь, найкоротша мить Святого Вечора несе в собі величезне значення і наближає нас до великої таємниці Свята!

“Добре, якщо біля або над столом буде висіти ікона Свята, вона нагадуватиме про те, що Різдво має приносити, в першу чергу, духовну радість”

Переглядаючи телевізійні новини перед Різдвом, обов'язково натрапиш на сюжет, в якому сучасна господиня готує святкову вечерю. Розповідаючи про свої кулінарні шедеври, вона демонструє страви на столі — качка смажена, ось — запечене м'ясо, ось — тушковані грибочки під сметаною ... і так дванадцять надзвичайних страв, від яких голова йде обертом ... Дійсно, за традицією, бажано аби страв було дванадцять — за кількістю учнів Христа, але не слід плутати Святвечір і сімейну вечерю на Різдво Христове. Трапеза напередодні Різдва має бути пісною.

Головною стравою святкового столу є кутя — ячмінна або пшенична каша з медом, маком та родзинками. Всі ці продукти несуть символічне значення: зерно означає воскресле життя, мак, родзинки та мед символізують достаток, здоров'я і благополуччя. Кругла форма тарілки повинна нагадувати про нескінченність буття.

На перший погляд, зробити дванадцять різноманітних пісних їстів не реально. Але якщо підключити фантазію, то в списку не залишиться місця для запису різної смакоти. Ви можете приготувати свої улюблені наїдки, замінивши м'ясні, молочні

інгредієнти рослинними. М'ясо в улюблених закусках або салатах чудово компенсують гриби, а замість натурального молока підходить не менш корисне — горіхове. До речі, зараз на полицях магазинів з'явилося чимало пісних компонентів — майонез і навіть соєвий сир.

На допомогу господині також прийде національна українська кухня, на стіл можна подати компот із сухофруктів — узвар, грибний борщ, голубці, вареники з картоплею та грибами, тушковану капусту, фаршировану рибу і, звичайно ж, на радість дітям, різноманітні пироги.

Стіл окрім їжі прикрашає композиція з сіна, декорована свічкою або живими квітами. Вона несе в собі особливий зміст — символізує ясла, в яких народився Ісус. Добре якщо біля або над столом буде висіти ікона Свята, не обов'язково велика, але, головне, щоб вона нагадувала нам про те, що Різдво має приносити, в першу чергу, духовну радість.

“Не слід плутати Святвечір і сімейну вечерю на Різдво Христове. Трапеза напередодні Різдва має бути пісною”

За традицією, родина сідає до столу лише з появою на небі першої зірки, яка є праобразом Віфлеємської зорі, що сповістила пастухам про народження Христа. Якщо ж небо похмурило, то родина чекає приходу вечора і починає трапезу.

Різдво — суто сімейне свято, але запрошення на вечерю своїх самотніх друзів або близьких людей буде найкращим подарунком не лише їм, а й вам, адже розділена радість — подвійна радість! ■

Святкові рецепти

Кутя звичайна

Інгредієнти: 2 склянки пшениці, 1 склянка маку, 1 склянка горіхів, 50 грамів родзинок, 100 грам меду, 50 грамів чорного шоколаду.

Пшеницю помити, замочити на кілька годин. Потім варити на середньому вогні до готовності.

Мак промити, запарити (залити на 20–30 хвилин окропом) і перетерти в молоко у м'ясорубці — перемелюють мак 2–3 рази (краще використовувати кавомолку). Горіхи подрібнити і присмажити до золотавого кольору. Усе перемішати, додати вимиті і підсушені родзинки, мед, цукор і, за бажанням, третій шоколад.

Кутя з пшениці з маком

Інгредієнти: 450 грамів пшениці, 1 склянка маку, 0,5 склянка цукру чи 2 ложки меду, фрукти, варення.

450 грамів пшениці перебрати, перемити, всипати в окріп, коли закипить — вилити на друшлаг, перемити холодною водою, скласти в каструльку, залити водою, скип'ятити, накривши кришкою, і поставити в гарячу піч на чотири години. Коли впріє до м'якості, витягнути та поставити у холодне місце.

У цей час вимити 1 склянку маку, обдати окріпом, злити воду, перемити у холодній воді, злити її, ще раз обдати окропом, обдати холодною водою, злити її, терти у кам'яній чашці, поки не побіліє і не розітруться зерна, положити 0,5 склянки цукру чи 2 ложки меду, змішати з пшеницею, підлити трішки охолодженої кип'яченої води. Замість маку можна покласти у пшеницю склянку ягід і фруктів з варення, без соку, розвести цукровою кип'яченою водою.

Криза сучасної родини: погляд експертів

В переддень вшанування пам'яті Святих безсрібників Косми та Доміана (13 листопада) у наш храм завітали **Антоніна Тарновська**, керівник Центру проблем сім'ї, та **Ірина Пєша**, керівник Центру інноваційних технологій Державного інституту сімейної і молодіжної політики, які розповіли, в чому сьогодні українці вимірюють сімейне щастя та якими насправді мають бути сучасні родинні цінності.

Вже 20 років Україна — незалежна держава. Чи змінився за цей час портрет української сім'ї? І які тенденції переважають в нашому сучасному суспільстві?

А.Т.: Портрет сім'ї змінився досить радикально. Але основні перетворення відбулися, починаючи з 2000 року. У 90-ті були сім'ї, що сформувалися в 80-ті: це люди, виховані за радянською ідеологією. Зараз жодної ідеології немає. І виросло, як я називаю, «відірване покоління» — народжені у кінці 80-х — початку 90-х, які зараз вступають в сімейне життя. Стара система цінностей була зруйнована зі вступом до глобалізованого світу.

Яка у нас зараз головна цінність? Індивідуалізм і споживання. Якщо раніше говорили, що людина живе для суспільства, а суспільство для людини, то тепер ми стверджуємо, що кожен сам за себе, «я — передусім». І це дуже вплинуло на сім'ю.

Сучасна родина — це, як правило, незареєстроване співпроживання людей, у кращому разі, з однією дитиною.

Зараз кожен п'ятий малюк офіційно народжується поза шлюбом. Тобто, в Україні мінімум чверть сімей не зареєстровані. Ще в 90-х роках цивільний шлюб був не таким розповсюдженим, він морально засуджувався в суспільстві. А зараз це вітається навіть старшим поколінням, як перевірка почуттів, хоча багато вчених стверджує, що така спроба не передбачає жодної відповідальності і в багатьох випадках приречена на провал.

«Сучасна українська родина — це, як правило, незареєстроване співжиття молодих людей, у кращому разі, з однією дитиною»

Чи існують статистичні дані, скільки триває такий «цивільний шлюб»?

А.Т.: Якщо люди не зареєстрували свої відносини в перші рік-два, то вони, швидше за все, уже ніколи цього не зроблять. Питання в тому, що і чоловікові, і жінці вигідно жити окремо. Вони можуть об'єднатися, але якщо з'являється дитина, втрачається певний рівень комфорту.

З одного боку, рівень комфорту зараз дуже завищений, а з іншого — суспільство навмисно підвищує вартість дитини — те, скільки в неї потрібно вкласти. Діти, насправді, не стали обходитися сімейному бюджету дорожче, ніж 20 або 50 років тому. Вони і раніше потребували стільки ж зусиль — і моральних, і матеріальних. Але суспільство споживачів висуває інші інструменти оцінки. Візьмемо, наприклад, таку сферу як подарунки. Подарунок дитині вже перетворюється на певну самоціль для батьків, у шкалу престижу, а часто і у спосіб відкупитися.

«Якщо люди не зареєстрували свої стосунки в перші рік-два, то вони, швидше за все, уже ніколи цього не зроблять»

І.П.: Рівень «якості» малюка начебто підвищився (хороша освіта, максимально ранній розвиток, великий вибір професій і т. д.), але оминає моральний компонент. «Якість» нової сучасної дитини окреслює, як правило, такі аспекти: почав в три роки читати; навчається у спецшколі; має диплом престижного вузу; знає дві мови; влаштувався на роботу, де отримує велику зарплатню. Це означає, що батьки зробили «все правильно». Тому навіть якщо сім'я і створюється, то вона, як правило, однодітна.

Середня кількість бажаних дітей і тих, які батьки планують народити, все одно не більше двох, у найкращому разі — трьох.

А скільки має бути?

А.Т.: Кожна сім'я повинна мати троє малюків, щоб було просте відтворення населення. А в Україні зараз показник — 1,4. Це дуже низький рівень. Постійний приріст населення з року в рік дає тільки Закарпатська область — найменш численна область, адже там збереглися традиційні сімейні цінності.

І.П.: Для того, щоб керувати автомобілем, обов'язкове проходження курсів і отримання прав, а до народження і виховання дітей ніхто не готує. Не говорять молоді, що створення сім'ї — відповідальний крок, який передбачає певні жертви:

своїми інтересами, вільним часом, матеріальним комфортом доведеться жертвувати.

А.Т.: В сучасній родині, особливо молодій, часто трапляються конфлікти. Кожна сім'я має свої проблеми і важкі періоди, складність в тому, що ми не навчені знаходити вихід із цих ситуацій. Масова культура пропонує, як правило, єдиний вихід — грюкнути дверима і розлучитися. Це загальна тенденція, що сформувалася наприкінці радянського періоду: легковажне одруження і не менш легковажне розлучення. Люди не розуміють, що любов — це, перш за все, самопожертва.

Не зважаючи на те, що сім'я зараз переживає глибоку кризу, уже підрастає молоде покоління, яке готове відповідально ставитися до шлюбу та родини. У них вже сформоване бажання бути батьками та створювати повноцінну сім'ю.

І.П.: Я думаю, що такі люди існують, але їх рідко помічають. У нас не прийнято звертати увагу на повноцінний шлюб: діти, дружини «на прокат» — усе це пропаганда антисімейних цінностей, точніше — рух шляхом найменшого опору. На жаль, найцікавішим для аудиторії залишається негативні повідомлення. Здається, інформація про благополучні сім'ї, про щось позитивне, журналістів зовсім не цікавить, тому що вона не настільки контрастна та шокує.

Чи змінилося в нашому суспільстві традиційне поняття сім'ї? Що зараз до нього входить?

І.П.: Це дуже суб'єктивне поняття, яке викликає в кожного власні асоціації. Я дуже часто проводжу

«Діти, насправді, не стали обходитися сімейному бюджету дорожче, ніж 20 або 50 років тому. Вони і раніше потребували стільки ж зусиль — і моральних, і матеріальних»

серед студентів опитування: який образ у них виникає при слові «сім'я». Як правило, це чоловік, дружина і мінімум одна дитина. Тобто історично й генетично закладена у свідомості модель родини у

нас не змінилася. Проте реалії нашого життя не передбачають обговорення, що таке сім'я і якою вона має бути. На державному рівні поняття сімейних цінностей вже втрачене.

Повна сім'я з дітьми — вже не модно. Зараз популярно бути успішним самотнім молодим чоловіком або одинокою молодою жінкою. У кращому разі, самотньою мамою з малюком. На жаль, сьогодні немає сім'ї — прикладу для дітей, які підрастають і повинні на щось орієнтуватися. Як правило, вони наслідують свою родину, виходять у світ, а там — вакуум, який заповнюється вже іншими, новими моделями.

«Кожна сім'я повинна мати троє дітей, щоб у нас було просте відтворення населення. А в Україні зараз цей показник — 1,4»

А.Т.: Ми можемо побачити це, порівнюючи західну Україну з іншими регіонами. Західні області продовжують зберігати бастион сім'ї.

І.П.: І це підтверджується різними показниками: народжуваність там більше, одиноких матерів і дітей, від яких відмовилися — менше, інтернати для дітей не потрібні, тому що їх беруть під опіку родичі.

А.Т.: І ще один акцент, про який ми мало говоримо: родина, в якій співіснують кілька поколінь, також втратила свій статус. Хоча багато хто ще живе великими сім'ями, спостерігається кардинальний розрив між поколіннями. Культура відповідальності дітей за батьків майже втрачена, до чого потім приєднується безліч соціальних проблем.

І.П.: Це знову ж таки культурні цінності і традиції, які легше втратити, ніж запропонувати нові. Якщо не вийде їх зберегти або створити нові, ми просто перетворимося на націю, що вмирає — суспільство агресивних одиниць, зайнятих власним виживанням і комфортом. Бо вже зараз стоїмо на шляху, що суперечить нашій людській природі. ■

Дитячий малюнок — особлива сфера мистецтва, доторкнвшись до якої дорослі можуть потрапити в своє дитинство, та подивитись на навколишній світ ясними очима малечі, зрозуміти, що сучасне суспільство не завжди жорстоке та підступне. І життя потрібно берегти для Щастя.

«Я і світ»

Саме під такими гаслами наприкінці грудня відбулося підведення підсумків конкурсу малюнків «Як я бачу світ», що проводився в рамках проекту «Я і світ». Цього разу до конкурсу долучилися учні середньої загальноосвітньої школи 134, Печерської гімназії № 75, гімназії № 109 ім. Т. Г. Шевченка та Кловського ліцею № 77. Всі діти отримали сувеніри та грамоти, що затверджували їхній доробок, а переможців нагородили цінними подарунками — MP3-плеєрами.

Кожна церемонія нагородження проходила в форматі лекції, присвяченій темі художнього ми-

стецтва. Малеча з інтересом дізнавалась про картини легендарних художників — Ботічеллі, да Вінчі, Рафаеля, Решетнікова, Шевченка та ін. Проте, в Кловському ліцеї дітей більше зацікавила духовна тема — питання добра та зла. Учні приємно здивували гостей своєю обізнаністю в моральних питаннях. І як зовсім дорослі ставили питання священику про сенс людського буття.

Діти малювали те, що вони бачать навколо себе, яким уявляють власний світ щастя. Організатори не ставили перед учнями завдання продемонструвати ідеальну техніку живопису, адже не всі народжуються

художниками, проте у кожного є мрії, переживання та роздуми. Тож саме ідею, задум малюнку та спосіб його втілення оцінювало журі.

Всі роботи показали оригінальну майстерність, влучне розкриття теми. У «полотнах» відчувалась частинка дитячої душі. Вражала щирість, з якою юні художники говорили про своє бачення проблем, вони не боялись здатися смішними чи легковажними, як більшість дорослих художників. Малеча відкривала свій внутрішній світ на папері, абсолютно різними шляхами, різними прийомами.

Стали відомі імена переможців конкурсу малюнку «Як я бачу світ»

Підведення результатів конкурсу «Як я бачу світ»

Роботи показували неповторну індивідуальність кожної дитячої душі. Хтось малював природу — гори, моря, хащі диких джунглів, хтось зобразив на папері життя сучасного мегаполісу з його багатоповерхівками, широкими вулицями заповненими автомобілями, а дехто уявляє світ, як величезну планету, на якій течуть річки і ростуть квіти. Зустрічались роботи, де учні зображували будівлю рідної школи та друзів, з якими дівчата навчаються. Не обійшло без курйозів — один юний художник, учень Печерської гімназії №75, так перейнявся долею крану «Захарій», який нещодавно

впав у Дніпро, що присвятив свій малюнок саме йому.

Слід зазначити, що зустрічались автори, які зображували у своїх роботах і глобальні проблеми всього людства. Наприклад, зрубані дерева та військові конфлікти, як підтвердження того, що діти, незважаючи на свій юний вік, вже бачать і розмірковують про негативні тенденції розвитку суспільства.

Але більшість малювали свою сім'ю — маму, тата, братиків та сестричок. Ці художні твори пронизані духом радості та щастя. Різнокольорові барви, щасливі обличчя і яскраві краєвиди навіюють атмосфе-

ру затишку та умиротворення.

Аналізуючи малюнки, помічається чудова тенденція: малеча часто зображує сонце, веселку або привітну посмішку. Тобто, діти уявляють майбутнє у світлих, теплих тонах. Це має надихати дорослих та ще раз нагадати про істину, — дорослішаючи, ні в якому разі не потрібно забувати про дитину, яка живе в душі кожного з нас!

Парафія храму на честь Різдва Пресвятої Богородиці на чолі зі своїм настоятелем отцем Олегом планує і надалі сприяти розвитку здібностей учнів і виховання дітей в дусі християнських цінностей. ■

«Хатинки козаків», ЗОШ № 90, Яків Коломієць

«Мій світ», Гімназія ім. Т. Г. Шевченка № 109, Мاستикаш Аня

«Мій світ», Печерська гімназія № 75, Макачук Катерина

«Моя мрія», Печерська гімназія № 75, Малькевич Марія

«Моя країна — Україна», ЗОШ № 134, Рябчун Софія

«Птахи взимку», Кловський ліцей № 77, Постой Антон

Вихованці Печерської гімназії N 75 уважно слухають урок Отця Олега

Кловський ліцей: як зберегти життя для щастя?

Діти активно долучались до бесіди з Отцем Олегом

Діти гімназії ім. Тараса Шевченка правильно назвали всі картини вікторини

«Київська осінь», Печерська гімназія № 75, Некрасова Саша

«Мій чарівний світ», Печерська гімназія № 75, Макачук Софія

«Як я бачу світ», ЗОШ № 134, Марушина Вікторія

«Човни», ЗОШ № 90, Євген Малишевський

«Я та океан», ЗОШ № 90, Кур'ято Стася

«Маленький художник», Кловський ліцей № 77, Брижко Аня

Світлина на згадку про зустріч

Роздуми малечі під час зустрічі зі священником

Нагородження учасників школи №134

В гімназії №75 ніхто не залишився без подарунка

«Веселка», Гімназія ім. Т. Г. Шевченка № 109, Александрова Дарина
«Моє дерево», Гімназія ім. Т.Г.Шевченка № 109, Влада Лой
Кловський ліцей № 77, Підпалова Аліса
«Сімейне фото», Печерська гімназія № 75, Калюжна Анастасія
«Дерева», ЗОШ №134, Курбаков Євген

Учасники школи № 109

Святий Миколай поздоровив дошкільнят зі святом

Всі ми знаємо, і це твердження давно стало аксіомою життєвого досвіду, що малеча потребує уваги і любові дорослих. Що дитячий світ — казкова країна, яку ми, дорослі, можемо зробити територією щастя чи суму. Вміння зіграти дитину своїм теплом, приділити їй увагу, завжди вирізняло серед натовпу небайдужих людей.

В день Святого Миколая до дитячого садочка № 273, що знаходиться на бульварі Лесі Українки, на чолі з отцем Олегом завітали волонтери нашого молодіжного клубу. Вони прийшли до малечі не з пустими руками, «прихопивши» святкові конкурси, сценки, а також подарунки — «миколайчики».

Дітки у відповідь радували гостей піднесеним настроєм та очікуванням чогось надзвичайного, майже чудесного. Посеред веселощів час минав непомітно. Непомітно було і те, що діти, які відвідують садочок, мають вади зору та мови. Це не заважало їм декламувати вірші, співати пісні та активно брати участь у святі, організованих волонтерами.

Малюки отримали не лише призи матеріальні, але й духовні — те, що залишиться з ними на довгі роки. Після святкових забав до дітей звернувся отець Олег. Він розповів малюкам про Чудотворця Миколая, його земний шлях та посмертну славу.

В майбутньому громада нашого храму планує запровадити своєрідне шефство над цим дитячим садочком і не раз навіщати та радувати подібними акціями.

Маленькі прихожани нашого храму подарували дорослим святкову виставу

В День пам'яті Святителя Миколая в нашому храмі була відслужена святкова Божественна Літургія. Більша частина прихожан церкви причастилися Святих Таїнств. А щоб порадувати дорослих, малеча з дитячого клубу «Недільна школа» підготувала святковий концерт та виставу про життя Святителя. Актори дивували присутніх своїми сценічними здібностями, викликаючи несподіване захоплення на обличчях батьків, а також членів клубу «Зв'язок поколінь», які завітали до общини.

По завершенні вистави настоятель церкви Різдва Пресвятої Богородиці отець Олег, за проханням св. Миколая, привітав діток зі святом та вручив кожному учаснику заходу книжечку біблійних оповідей. Дітворя з задоволенням приймала подарунки та обіцяла священику бути такими ж слухняними, робити добрі справи і гарно вчитись, аби і в наступному році Святий Миколай завітав до до нашої церкви!

Наші проекти Учасники клубу «Зв'язок поколінь» взяли участь у поетично- му конкурсі

Вірші — велика сила, вона може заспокоїти, надихнути на подвиги, розкрити свої почуття і навіть допомогти забути про вік — всіх зрівняти. Саме такі думки навіяв конкурс поезії серед ветеранів Печерського району, які є учасниками клубу «Зв'язок поколінь», що діє при церкві.

Для читців та авторів не було обмежень, кожен міг виразити себе, як вмів та хотів. Хтось змішив публіку гуморесками, а вірші іншого поета змушували серце стискатись — так яскраво та чуттєво змальовував свої переживання поет.

Тематика творів — природа, людські стосунки і, звісно, спогади про війну... Помічалося, що жоден з конкурсантів не згадував у своїх виступах про біль, сльози та втрати. Учасники описували своїх товаришів, з якими переживали ті непрості часи, а один з конкурсантів приніс фотокартку на якій були зображені ще зовсім молоді дівчатка, а зараз бабусі, — його бойові подруги.

Не обійшлося і без сюрпризів: настоятель нашого храму протоієрей Олег Мельничук, який також завітав на конкурс, прочитав свої вірші, чим здивував публіку. Його твір був причислений пастирському служінню та безкінечному пошуку істини у житті кожної людини.

Наприкінці заходу компетентне журі визначило найкращих у номінаціях — «Патріотична», «Гумористична», «Лірична» та в особливій — «Симпатія залу».

Голова клубу привітав всіх присутніх з Новорічними святами та Різдом, пообіцявши, що і в наступному році будуть проводитись подібні заходи, але ще з більшим розмахом!

Из романа «Лето Господне» Иван Шмелев

Ты хочешь, милый мальчик, чтобы я рассказал тебе про наше Рождество. Ну, что же... Не поймешь чего — подкажет сердце.

Как будто я такой, как ты. Снежок ты знаешь? Здесь он — редко, выпадет — и стаял. А у нас повалит — свету, бывало, не видать, дня на три! Все завалил. На улицах — сугробы, все бело. На крышах, на заборах, на фонарях —

вот сколько снегу! С крыш свисает. Висит — и рухнет мягко, как мука. Ну, за ворот засыплет. Дворники сгребают в кучи, свозят. А не сгребай — увязнешь. Тихо у нас зимой и глухо. Несутся санки, а не слышно. Только в мороз визжат полозья. Зато весной услышишь первые колеса... — вот радость!..

Наше Рождество подходит издали, тихо. Глубокие снега, морозы

крепче. Перед Рождеством, — дня за три, на рынках, на площадях лес елок. А какие елки! Не так, как здесь» — тычинки. У нашей елки... как отогреется, расправит лапы, — чаща. На Театральной площади, бывало, — лес. Стоят, в снегу. А снег повалит — потерял дорогу! Мужики, в тулупах, как в лесу. Народ гуляет, выбирает. Собаки в елках — будто волки, право. Ко-

стры горят, погреться. Дым столбом. Сбитенщики ходят, аукаются в елках: «Эй, сладкий сбитень! калачики горячи!..» В самоварах, на долгих дужках, — сбитень. Сбитень? А такой горячий, лучше чая. С медом, с имбирем — душисто, сладко. До ночи прогуляешь в елках. А мороз крепчает. Небо — в дыму — лиловое, в огне.

В Сочельник, под Рождество, — бывало, до звезды не ели. Кутью варили, из пшеницы, с медом; узвар — из чернослива, груша, шептала... Ставили под образа, на сено. Почему?.. А будто — дар Христу. Ну... будто. Он на сене, в яслях. Бывало, ждешь звезды, протрешь все стекла. На стеклах лед, с мороза. Вот, брат, красота-то!.. Елочки на них, разводы, как кружевное. Ноготком протрешь — звезды не видно? Видно! Первая звезда, а вон — другая... Стекла засинелись. Стреляет от мороза печка, скачут тени.

А звезд все больше. А какие звезды!.. Форточку откроешь — резанет, ожжет морозом. А звезды!.. На черном небе так и кипит от света, дрожит, мерцает. А какие звезды!.. Усатые, живые, бьются, колют глаз. В воздухе-то мерзлость, через нее-то звезды больше, разными огнями блещут — голубой хрусталь, и синий, и зеленый, — в стрелках. И звон услышишь. И будто это звезды — звон-то! Морозный, гулкий — прямо серебро. Такого не услышишь, нет. И все запело, тысяча церквей играет. Такого не услышишь, нет. Не Пасха, перезвону нет, а стелет звоном, кроет серебром, как пеней, без конца-начала... — гул и гул.

“ И будто это звезды — звон-то! Морозный, гулкий — прямо серебро. Такого не услышишь, нет. И все запело, тысяча церквей играет. Такого не услышишь, нет. ”

Ко всенощной. Выйдешь — певучий звон. И звезды. Калитку тронешь — так и осыплет треском. Мороз! Снег синий, крепкий, попискивает тонко-тонко. По улице — сугробы, горы. В окошках розовые огоньки лампадок. А воздух... — синий, серебрится пылью, дымный, звездный. Сады дымятся. Березы — белые виденья. Спят в них галки. Огненные дымы столбами, высоко, до звезд. Звездный звон, певучий — плывет, не молкнет; сонный, звон-чудо, звон-

виденье, славит Бога в вышних — Рождество.

Идешь и думаешь: сейчас услышу ласковый напев-молитву, простой, особенный какой-то, детский, теплый... — и почему-то видится кроватка, звезды.

*Рождество Твое, Христе Боже наш,
Возсия миру Свет Разума...*

И почему-то кажется, что давний-давний тот напев священный... был всегда. И будет.

На уголке лавчонка, без дверей. Торгует старичок в тулупе, жметяся. За мерзлым стеклышком — знакомый Ангел с золотым цветочком, мерзнет. Осыпан блеском. Я его держал недавно, трогал пальцем. Бумажный Ангел. Ну, карточка... осыпан блеском, снежком как будто. Бедный, мерзнет. Никто его не покупает: дорогой. Прижался к стеклышку и мерзнет. Идешь из церкви. Все — другое. Снег — святой. И звезды — святые, новые, рождественские звезды. Рождество! Посмотришь в небо. Где же она, та давняя звезда, которая волхвам явилась? Воя она: над Барминихиным двором, над садом! Каждый год — над этим садом, низко. Она голубоватая, Святая. Бывало, думал: «Если к ней идти — придешь туда. Вот прийти бы... и поклониться вместе с пастухами Рождеству! Он — в яслях, в маленькой кормушке, как в конюшне... Только не дойдешь, мороз, замерзнешь!» Смотришь, смотришь — и думаешь: «Волви же со Звездой путеше-эст-вуют!..» Волви?.. Значит — мудрецы, волхвы. А, маленький, я думал — волки. Тебе смешно? Да, добрые такие волки, — думал. Звезда ведет их, а они идут, притихли. Маленький Христос родился, и даже волки добрые теперь. Даже и волки рады. Правда хорошо ведь? Хвосты у них опущены. Идут, поглядывают на звезду. А та ведет их. Вот и привела. Ты видишь? А ты зажмурься.. — Видишь — кормушка с сеном, светлый-светлый мальчик, ручкой манит? Да, и волков... всех манит. Как я хотел увидеть!.. Овцы там, коровы, голуби взлетают по стропилам... и пастухи склонились... и цари, волхвы... И вот подходят волки. Их у нас в России много!.. Смотрят, а войти боятся. Почему бо-

ятся? А стыдно им... злые такие были. Ты спрашиваешь — впустят? Ну конечно, впустят. Скажут: ну, и вы входите, нынче Рождество! И звезды... все звезды там, у входа, толпятся, светят... Кто, волки? Ну конечно, рады.

Бывало, гляжу и думаю: прощай, до будущего Рождества! Ресницы смерзлись, а от звезды все стрелки, стрелки...

Зайдешь к Бушую. Это у нас была собака, лохматая, большая, в конуре жила.

Сено там у ней, тепло ей. Хочется сказать

Бушую, что Рождество, что даже волки добрые теперь и ходят со звездой... Крикнешь в конуру: «Бушуйка!» Цепью загремит, проснетя, фыркнет, посунет мордой, добрый, мягкий. Полижет руку, будто скажет: да. Рождество. И — на душе тепло, от счастья.

“ Идешь и думаешь: сейчас услышу ласковый напев-молитву, простой, особенный какой-то, детский, теплый... — и почему-то видится кроватка, звезды. ”

Мечтаешь: Святки, елка, в театр поедем... Народу сколько завтра будет. И в доме — Рождество. Пахнет натертыми полами, мастикой, елкой. Лампы не горят, а все лампадки. Печки трещат-пылают. Тихий свет, святой. Окна совсем замерзли. Отблескивают огоньки лампадок — тихий свет, святой. В холодном зале таинственно темнеет елка, еще пустая, — другая, чем на рынке. За ней чуть брезжит алый огонек лампадки-звездочки, в лесу как будто...

Такой мороз, что все дымится. На стеклахросло буграми. Я дремлю. Где-то гармоника играет, топотанье... — должно быть, в кухне.

В детской горит лампадка. Красные языки из печки прыгают на замерзших окнах. За ними — звезды. Светит большая звезда над Барминихиным садом, но это совсем другая. А та, Святая, ушла. До будущего года. ■

Різдвяні колядки

Здавна жодне Різдво не обходилося без колядок — пісень, яких розказувалась блага вість про народження Ісуса Христа. Також у них містились побажання достатку і щастя. Сьогодні починають відроджуватись

найгарніші та найурочистіші різдвяні піснеспіви. Найкращі з них ми публікуємо на сторінках нашого журналу, щоб і ти, наш маленький читачу, зміг порадувати своїх рідних святковими колядками!

Нова радість стала

Нова радість стала, яка не бувала:
Над вертепом звізда ясна світлом засіяла.

Де Христос родився, з Діви воплотився,
Як чоловік пеленами, убого повився.

Ангели співають, славу й честь звіщають,
На небесі і на землі мир проповідують.

Давид виграває, в гуслі ударяє,
Чудно, дивно і предивно Бога вихваляє.

І ми теж співаймо, Христа прославляймо,
Із Марії рожденного смиренно благаймо:

— Просим тебе, Царю, небесний Владарю,
Даруй літа щасливії сего дому господарю.

Даруй господарю, даруй господині,
Даруй літа щасливії нашій ненці Україні.

Добрий вечір тобі...

Добрий вечір тобі, пане господарю, радуйся,
Ой, радуйся, земле, Син Божий народився.

Застеляйте столи, та все килимами, радуйся,
Ой, радуйся, земле, Син Божий народився.

Та кладіть калачі з ярої пшениці, радуйся,
Ой, радуйся, земле, Син Божий народився.

Бо придуть до тебе три празники в гості, радуйся,
Ой, радуйся, земле, Син Божий народився.

А перший же празник: Рождество Христове, радуйся,
Ой, радуйся, земле, Син Божий народився.

А другий же празник: Святого Василя, радуйся,
Ой, радуйся, земле, Син Божий народився.

А третій же празник: Святе Водохреща, радуйся,
Ой, радуйся, земле, Син Божий народився

Небо і земля

Небо і земля (2) нині торжествують,
Ангели, люди (2) весело празднують.

Христос родився, Бог воплотився,
Ангели співають, Царіє витають,
Поклін віддають, пастиріє грають,
«Чудо, чудо!» повідають.

Во Вифлеємі (2) весела новина:
Пречиста Діва (2) породила Сина!
Слово Отчєє (2) взяло на ся тіло:
В темностях земних (2) сонце засвітило.

Ангели служать (2) своєму Королю
І во вертепі (2) творять Його волю.
Три славні царі (2) зі сходу приходять,
Ладан і смирну (2), золото приносять.

Царю і Богу (2) тоє офірують,
Пастирі людям (2) все розповідують.
І ми рожденну (2) Богу поклін даймо,
«Слава во вишних» (2) Йому заспіваймо.

Три славнії царі

Три славнії царі, звідки ви прийшли?
З далекого краю, за звіздою йшли.

Щоб побачить рожденного Христа Бога правдивого. (2)
З Пречистої Діви, Діви Марії. (2)

З далекого Сходу ми сюди прийшли.
Злато, смирну й ладан — дари принесли.
Щоб Дитятко звеселіло і нас всіх благословило. (2)
Його прославляймо, славу співаймо. (2)

Ангели співають, Славу віщають.
Пастирі щасливі Людям сповіщають.
Що Христос Бог народився, (2)
в людське тіло воплотився. (2)
Слава Рожденному й Матинці Його. (2)

Січень	Лютий	Березень	Квітень	Травень	Червень
П 2 9 16 23 30 В 3 10 17 24 31 С 4 11 18 25 Ч 5 12 19 26 П 6 13 20 27 С 7 14 21 28 Н 1 8 15 22 29	П 6 13 20 27 В 7 14 21 28 С 1 8 15 22 29 Ч 2 9 16 23 П 3 10 17 24 С 4 11 18 25 Н 5 12 19 26	П 5 12 19 26 В 6 13 20 27 С 7 14 21 28 Ч 1 8 15 22 29 П 2 9 16 23 30 С 3 10 17 24 31 Н 4 11 18 25	П 2 9 16 23 30 В 3 10 17 24 С 4 11 18 25 Ч 5 12 19 26 П 6 13 20 27 С 7 14 21 28 Н 1 8 15 22 29	П 7 14 21 28 В 1 8 15 22 29 С 2 9 16 23 30 Ч 3 10 17 24 31 П 4 11 18 25 С 5 12 19 26 Н 6 13 20 27	П 4 11 18 25 В 5 12 19 26 С 6 13 20 27 Ч 7 14 21 28 П 1 8 15 22 29 С 2 9 16 23 30 Н 3 10 17 24
Липень	Серпень	Вересень	Жовтень	Листопад	Грудень
П 2 9 16 23 30 В 3 10 17 24 31 С 4 11 18 25 Ч 5 12 19 26 П 6 13 20 27 С 7 14 21 28 Н 1 8 15 22 29	П 6 13 20 27 В 7 14 21 28 С 1 8 15 22 29 Ч 2 9 16 23 30 П 3 10 17 24 31 С 4 11 18 25 Н 5 12 19 26	П 3 10 17 24 В 4 11 18 25 С 5 12 19 26 Ч 6 13 20 27 П 7 14 21 28 С 1 8 15 22 29 Н 2 9 16 23 30	П 1 8 15 22 29 В 2 9 16 23 30 С 3 10 17 24 31 Ч 4 11 18 25 П 5 12 19 26 С 6 13 20 27 Н 7 14 21 28	П 5 12 19 26 В 6 13 20 27 С 7 14 21 28 Ч 1 8 15 22 29 П 2 9 16 23 30 С 3 10 17 24 Н 4 11 18 25	П 3 10 17 24 31 В 4 11 18 25 С 5 12 19 26 Ч 6 13 20 27 П 7 14 21 28 С 1 8 15 22 29 Н 2 9 16 23 30

● СТРОГИЙ ПІСТ ● ПІСТ ● ВЕЛИКІ СВЯТА АБО НЕДІЛЯ ● ДВУНАДЕСЯТІ СВЯТА

СВІТАЄ ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ - 15 квітня 2012 року
 ДВУНАДЕСЯТІ НЕПЕРЕХІДНІ СВЯТА
 7 січня - Різдво Христове
 19 січня - Хрещення Господнє
 15 лютого - Стрітення Господнє
 7 квітня - Благовіщення Пресвятої Богородиці
 19 серпня - Преображення Господнє
 28 серпня - Успіння Пресвятої Богородиці
 21 вересня - Різдво Пресвятої Богородиці
 27 вересня - Воздвиження Хреста Господня
 4 грудня - Введення в храм Пресвятої Богородиці

ДВУНАДЕСЯТІ ПЕРЕХІДНІ СВЯТА
 8 квітня - Вхід Господній до Єрусалиму
 24 травня - Вознесіння Господнє
 3 червня - День Святої Трійці

ВЕЛИКІ СВЯТА
 14 січня - Обрізання Господнє
 7 липня - Різдво Іоанна Предтечі
 12 липня - Святих ап. Петра і Павла
 11 вересня - Усікновення глави Іоанна Предтечі
 14 жовтня - Покров Пресвятої Богородиці

ЦЕРКОВНІ БАГАТОДЕННІ ПОСТИ
 27 лютого - 14 квітня - Великий піст
 11 червня - 11 липня - Петрів піст
 14 - 28 серпня - Успенський піст
 28.11.2012 р. - 6.01.2013 р. - Різдвяний піст

